

[Aage Fogh.]

bedrift, vil det skam blive galt for de andre, der ligger i bunden.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Nu siger det ærede medlem hr. Aage Fogh, at den gode husmand og den gode landmand udmærket kan indrette sin bedrift, så de 6 kr. slår til, medens gennemsnitshusmanden og gennemsnitslandmanden ikke kan det, og derfor vil det være urimeligt over for ham. Nu kan man så spørge: ja men hvorfor støtter det ærede medlem så et forslag, hvori man fastlægger prisen til 6 kr., hvilket kun giver mulighed for den gode husmand og den gode landmand, den enkelte, der har en særlig indsigt, særlige gode køer, som det ærede medlem omtalte for os? Hvorfor støtter det ærede medlem så det forslag? Hvorfor vil han så ikke hellere støtte det ændringsforslag, som er stillet af venstre, og som giver mulighed for et noget friere skøn, hvorimod man i lovforslaget presser det, så man er helt sikker på efter det ærede medlems skøn, at det kun bliver den, der arbejder allerbedst, der har mulighed for at klare sig med den fastsatte pris?

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Det forbavser mig egentlig noget, at det ærede medlem hr. Poul Møller, hvis jeg må sige det rent ud, ikke har forstået så forfærdelig meget af det hele. Det, det drejer sig om her, er i al simpelhed ikke, at vi skal finde frem til produktionsprisen eller noget som helst, men at vi skal garantere landbruget, at det, det var ude for i fjor, fordi det i kraft af illoyal konkurrence, statsstøtte til landbruget i England, Tyskland og Sverige, måtte sælge sit smør for 3 kr. 50 øre pr. kg, hvorpå fulgte et tilsvarende prislefald på mælk og fløde på det danske marked, ikke skal ske igen. Det fandt vi urimeligt dengang, og det finder vi urimeligt i år, og vi vil garantere for — hverken mere eller mindre — at

det ikke sker mere. Der er i lovforslaget ikke tale om produktionspris eller alt det; det indeholder en garanti for, at landbruget ikke skal komme ud for det, det var ude for i fjor, ikke spor andet.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg takker det ærede medlem for belæringen om forslaget hensigt. Jeg kan slet ikke forstå, når det ærede medlem er bange for sådanne urimelige priser, at han så ikke har mere tillid til sit partis landbrugsminister, end han har. Vi giver hans eget partis landbrugsminister et ansvar og en bemyndigelse. Vil det ærede medlem stemme for dette, således at vi kan nå frem til den pris, som er rimelig også for husmændene, også for de mindre rationelt arbejdende, så de kan klare deres bedrift og deres omkostninger? Det er et spørgsmål om tillid til landbrugsministeren.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg har forklaret det ærede medlem én gang, at når bl. a. jeg ikke vil stemme for venstres ændringsforslag, er det, fordi jeg godt kan lide landbrugsministeren, og derfor vil jeg ikke sætte ham på den uriaspost, det ville være, at han skulle være bestemmende over for landbruget; det synes jeg ville være helt urimeligt. Jeg kan godt huske, at der var en landbrugsminister, der hed Hauch, der fastsatte landbrugets priser, og den erindring er ikke alt for lystelig. Jeg ville nødig have, at den nuværende landbrugsminister skulle komme ud for noget lignende. Men jeg synes, det er rimeligt, at man giver landbruget sikkerhed for, at det, som det var ude for i fjor, og som ligger nær ind på livet, ikke gentager sig. Hvis landbruget ønsker ordningen gennemført, har det mulighed for det ved selv at fastsætte priserne med ansvar over for den gældende monopollov, og det forhindrer denne lovgivning ingenlunde.